Dosar nr. 5r-1931/2025
4-25058162-12-5r-29042025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 iunie 2025 **mun.Chişinău**

Judecătoria Chişinău (Sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Angela Vasilenco
Grefier Alexandru Carp
Cu participarea:
Petiționarei Raisa Mazur
Interpretului Ana Lobari
În lipsa:
Agentul constatator din cadrul IP Centru al DP a mun.Chișinău – Vadim Bodrug
(în privința căruia au fost întreprinse măsurile necesare privind citarea legală)

a examinat în ședință de judecată publică, în limba de stat, contestația depusă de către petiționara **Mazur Raisa, data nașterii ***** IDNP ***** domiciliată în mun.******* împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 499168 din 11.04.2025, adoptate în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional de către agentul constattaor din cadrul IP Centru al DP mun. Chișinău- Bodrug Vadim, prin care a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale echivalentul a 25 000 lei.

A C O N S T A T A T :

La 11.04.2025, prin procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare seria/nr. MAI06 499168, adoptate de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție a mun. Chișinău – Bodrug Vadim, Mazur Raisa, a fost sancționată contravențional conform art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 lei, pentru faptul că în perioada martie 2024- octombrie 2024 în mun. Chișinău a pretins sume bănești în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale ca „Referendumul constituțional electoral 2024„.

Nefiind de acord cu procesul verbal și decizia de sancționare petiționara Mazur Raisa, la data de 14.04.2025 a înaintat contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria/nr. MAI06

499168, adoptate în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, care ulterior a fost expediată pentru examinare în cadrul instanței de judecată.

La 29.04.2025, cauza contravențională menționată a fost înregistrată în cancelaria Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), fiind repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Angela Vasilenco.

În motivarea contestației s-a invocat că, nu este de acord cu procesul verbal cu privire la contravenție întocmit în baza art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional așa cum dânsa nu a primit careva sume băneşti. Solicită anularea procesului verbal cu privire la contravenție.

În ședință de judecată*, petiționara Mazur Raisa, a* susținut integral contestația și a pledat pentru admiterea ei cu anularea procesului verbal.

Agentul constatator *din cadrul IP Centru al DP mun. Chișinău – Bodrug Vadim,* fiind citat despre data, ora, locul examinării cauzei la adresa electronică indicată în scrisoarea de însoțire a dosarului, nu s-a prezentat nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Astfel, prin prisma art.455 alin.(2) Cod contravențional, s-a dispus examinarea cauzei în absența acestuia.

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator a opinat spre a nu se prezenta în instanța de judecată, în pofida cunoaşterii şi înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Ascultând opinia petiționarei în şedinţă de judecată, analizând contestația, materialele relevante ale cauzei şi verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond şi de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa şi coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele

Contestația împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 499168 din 11.04.2025 a fost depusă de la 14.04.2025, fiind înregistrată cu nr. de intrare „M-455/25”, adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei

privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 499168 din 11.04.2025 şi a deciziei de sancţionare.

Sub aspectul legalităţii procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei adoptate, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului - verbal cu privire la contravenție şi la caz a deciziei asupra cauzei contravenţionale *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezenţa petiționarei fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de sancționare, fapt confirmat prin prezenţa semnăturii acesteia la toate rubricile din procesul verbal. Mai mult ca atât acesta a indicat obiecţii la rubrica nr. 12 cu următorul text: „Nu este de acord.”

În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care petiționarei i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, formulându-le inclusiv prin contestarea actului în instanţa de judecată.

La fel, din analiza actului menționat, instanța observă că petiționara nu a solicitat să fie asistată de un avocat sau interpret/traducător.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută prevăzute la art. 445 din acelaşi cod, ce ar putea fi invocate din oficiu.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a acestor documente este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Conform procesului verbal cu privire la contravenție petiționara a fost sancționată pentru faptul că, în perioada martie 2024- octombrie 2024 în mun. Chișinău a pretins sume bănești în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale ca „Referendumul constituțional electoral 2024„.

Obiectul juridic al contravenției îl constituie relațiile sociale ce țin de exercitarea liberă, corectă și nedistorsionată a drepturilor electorale. Prin incriminarea coruperii electorale, legiuitorul urmărește să asigure integritatea procesului electoral și protejarea voinței electorale a alegătorilor împotriva influențelor materiale nelegitime care ar putea deturna libertatea de alegere.

Latura obiectivă a faptei se concretizează printr-o acțiune a alegătorului constând în pretinderea, acceptarea sau primirea, fie personal, fie prin intermediul altei persoane, a unor bunuri, servicii, privilegii ori avantaje de orice natură care nu i se cuvin. Aceste beneficii trebuie să fie oferite în legătură cu exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale. Fapta nu presupune neapărat consumarea conduitei electorale (cum ar fi exprimarea votului într-un anumit fel), fiind suficientă acceptarea promisiunii sau înțelegerii în acest sens. Actul material trebuie să aibă o legătură directă cu scopul influențării voinței alegătorului.

Totodată, fapta este calificată drept contravenție doar atunci când, prin conținutul ei, nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

Subiectul contravenției pe lângă condițiile generale este calificat adică alegătorul - persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase.

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă:

- procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 499168 din 11.04.2025;

- raportul întocmit de Șef al DP mun. Chișinău, comisar șef Marin Garaz, adresat Șefilor IP teritoriale ale DP mun. Chișinău, care constituie un act de sesizare cu privire la săvârșirea faptei contravenționale;

- procesul verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional Mazur Raisa, din 11.04.2025 prin care a relatat că în perioada martie- octombrie 2024 nu a primit careva mesaje pe telefon. În perioada anilor 2013 până în iunie 2024 s-a angajat în câmpul muncii ca lucrător social. Procura produse alimentare în magazinul ,,Șor,, și acolo era indicat numărul ei de telefon.

- ordonanța din 19 noiembrie 2024, emisă de procurorul delegat din cadrul Procuraturii Anticorupție, Cristina Carajeleascov, prin care se dispune efectuarea măsurii speciale de investigare identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii și comunicații electronice SA"Moldcell";

- ordonanța din 11 decembrie 2024, emisă de procurorul delegat din cadrul Procuraturii Anticorupție, Cristina Carajeleascov, privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii și comunicații electronice SA"Moldcell"

- ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov, din 22.10.2024, emisă în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, prin care s-a dispus efectuarea măsurilor speciale de investigație, constând în colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, în special cu privire la aplicația mobilă cu identificatorul ,,PSB" din Federația Rusă,

aparținând Băncii Comerciale Promsviazibank, pentru perioada 1 ianuarie 2024 – până la momentul executării;

- ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov, din 08.11. 2024, prin care se apreciază pertinența rezultatelor obținute prin măsura specială de investigație – colectarea informațiilor privind aplicația mobilă PSB, pentru perioada 1 ianuarie – 22 octombrie 2024, de la operatorul SA „Moldcell". Totodată, se dispune amânarea informării persoanei supuse acestei măsuri, până la finalizarea urmăririi penale;

- încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 22 octombrie 2024, prin care s-a autorizat efectuarea măsurii speciale de investigație: colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice – SA „Moldcell", privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB ce aparține Băncii Comerciale Promsviazibank din Federația Rusă, precum și mandatul judecătoresc aferent acestei încheieri;

- încheierea din 01.04.2025, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigație din cauza penală nr. 2023970322, în cauza contravențională RAP 01433516, și anume a următoarelor acte: Ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov, din 22 .10.2024, emisă în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, prin care s-a dispus efectuarea măsurilor speciale de investigație, constând în colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, în special cu privire la aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" din Federația Rusă, aparținând Băncii Comerciale Promsviazibank, pentru perioada 01.01.2024 – până la momentul executării încheierii; Încheierea și mandatul judecătoresc de instrucție emis de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, la 22.10.2024, cu nr. 13-7922/2024, prin care se autorizează efectuarea măsurilor speciale de investigație privind colectarea de informații de la furnizorii de servicii electronice pentru aceeași perioadă; Procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație – colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, întocmit la 6 .11.2024, cu anexă - purtător material de informații pe suport optic de tip DVD-R, conținând rezultatele obținute de la furnizorul de telefonie mobilă SA „Moldcell"; Ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov, din 08.11.2024, prin care se apreciază pertinența rezultatelor obținute prin măsura specială de investigație – colectarea informațiilor privind aplicația mobilă PSB, pentru perioada 01.01.2024 – 22.10.2024, de la operatorul SA „Moldcell";

Analizând conținutul procesului-verbal, raportat la probele administrate, instanța ajunge la concluzia că agentul constatator a examinat superficial această

cauză și fără a efectua o investigație veritabilă, multiaspectuală și sub toate aspectele privind faptele supuse examinării.

Conform art. 425 din Codul contravențional ”(1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele; (7) Procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.”

În acest context și porind de la prevederile art. 425 din Codul contravențional și art. 93 din Codul de procedură penală este esențial să se facă distincție între actele procesuale și mijloacele de probă administrate în conformitate cu normele procesuale.

În speța analizată, instanța constată că încheierile judecătorești de autorizare a măsurilor speciale de investigație, mandatele judecătorești de efectuare a acestor măsuri, precum și ordonanțele procurorului care dispun și apreciază pertinența rezultatelor obținute prin măsurile respective nu pot fi considerate mijloace de probă conform articolului 93 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Astfel, încheierea Judecătoriei Chișinău din 01.04.2025 (nr. 13-2237/2025) prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație, ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție din 22.10. 2024 privind măsurile speciale de investigație, precum și ordonanța din 19.11.2024 și ordonanța din 11.12.2024 nu reprezintă mijloace de probă direct admisibile în procesul contravențional, ci sunt acte procesuale de dispoziție prin s-au dispus și s-au autorizat măsuri speciale de acțiuni de urmărire penală cu caracter public și secret. Aceste acte au rolul de a reglementa modalitatea de desfășurare a investigațiilor și de a asigura respectarea procedurilor legale, dar nu constituie probe, deoarece nu conțin în mod direct fapte, declarații sau elemente de probă efective care să susțină acuzațiile.

În acest sens, în pofida faptului că aceste acte, sunt importante pentru cadrul procesual al cercetării și investigării, ele nu sunt mijloace de probă conform dispozițiilor art. 93 alin. (2), care reglementează explicit mijloacele de probă

admisibile. Astfel, instanța trebuie să aprecieze că, deși aceste acte pot contribui la contextul procedurii legale, ele nu îndeplinesc cerințele necesare pentru a fi considerate dovezi în cadrul procesului contravențional. Ele sunt doar acte procesuale care permit desfășurarea unor investigații, dar nu pot influența direct soluționarea fondului cauzei, întrucât nu furnizează elemente factuale suficiente pentru a stabili vinovăția contravenientului.

Cu referire la rolul probatoriu în opinia instanței în cazul efecturării măsurilor speciale de investigații urmează a fi utilizate rezultatele acestora, respectiv actele de consemnare a rezultatelor și purtărorii de informații. Consemnarea măsurilor speciale de investigație trebuie să fie realizată prin întocmirea unui proces-verbal pentru fiecare măsură efectuată, care trebuie să includă datele referitoare la locul și data efectuării măsurii, ora de început și finalizare, funcția și numele persoanei care întocmește documentul, numele și statutul celor care au participat la efectuarea măsurii, precum și descrierea faptelor constatate și a acțiunilor întreprinse.

De asemenea, procesul-verbal trebuie să menționeze, atunci când este cazul, utilizarea mijloacelor tehnice precum fotografierea, filmarea, înregistrarea audio și rezultatele obținute în urma acestor măsuri.

În definitiv conținutul proceselor verbale de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații trebuie să corespundă prevederilor art. 260 – 261 din Codul de procedură penală.

La caz, anume aceste mijloace de probă nu au fost prezentate, respectiv în absența acestora și fără să dispune de posibilitatea de a examina datele care au fost obținute instanța nu poate determina pertinența actelor procesuale enunțate supra cu obiectul cercetării.

La fel este important în opinia instanței este faptul că utilizarea actelor procesuale și rezultatelor măsurilor speciale de investigații au fost autorizate prin încheierile emise de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, la 01.04.2025.

În context instanța consideră determinant faptul că de către judecătorul de instrucție s-a dispus autorizarea utilizării datelor pentru cauza contravențională RAP01433516 și nu pe cauza contravențională cu nr. atribuit MAI 06 499168, care fost intentată prin Raportul Șefului al DP mun. Chișinău, comisar șef Marin Garaz, adresat Șefilor IP teritoriale ale DP mun. Chișinău, care constituie un act de sesizare prin intermediul căruia s-a comunicat că la 21 martie 2025 a fost inițiat procesul contravențional RAP01433516. Din același raport rezultă că acest proces contravențional a fost pornit în privința ”unor persoane”.

Instanța reține, de asemenea, că probatoriul administrat în cauza intentată în privința petiționarei Mazur Rasia, se bazează exclusiv pe datele provenite din cauza penală, fără a exista în procedura contravențională o cercetare proprie, independentă, ori administrarea unor probe obținute direct și legal în această cauză.

În consecința celor justificate supra, instanța va supune analizei și aprecierii în calitate de mijloace de probă doar procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal privind audierea petiționarei Mazur Raisa.

Din examinarea acestor documente, instanța constată că Mazur Raisa, inclusiv în fața agentului constatator, a dat declarații similare celor formulate în ședința de judecată, nerecunoscând fapta contravențională. Astfel că acesta nu este informativ în ceea ce privește stabilirea faptei sau a vinovăției persoanei

Deși în procesul contravențional sarcina probei este mai redusă decât în procesul penal, această diminuare a standardului de probă nu permite totuși admiterea unor înscrisuri lipsite de elemente esențiale privind sursa, autorul sau circumstanțele în care au fost întocmite, în special atunci când ele nu pot fi verificate și nu poartă niciun semn distinctiv de autenticitate. În asemenea împrejurări, instanța califică această presupusă probă ca fiind inadmisibilă, în conformitate cu art. 94 din Codul de procedură penală.

În această conjunctură, instanța constată că există dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse petiționarei Mazur Raisa.

Or, unica probă viabilă rămâne procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 499168 din 11.04.2025, care nu este susținut de alte probe, în rezultatul examinării coroborate a cărora instanța să ajungă la soluția certă priviind săvârșirea cu vinovăție de către Mazur Raisa, a faptei contravenționale.

În cadrul procedurii de examinare, constatările agentului constatator nu au fost confirmate prin alte probe obiective, iar petiționarea a respins acuzațiile în mod constant și coerent, atât în fața organului constatator, cât și în fața instanței.

Mai mult, organul nu s-a prezentat la ședința de judecată, fără a aduce explicații suplimentare privind temeiurile întocmirii actului constatator.

Instanța reiterează că o mare parte a materialului probator s-a bazat pe rezultatele unor măsuri speciale de investigație efectuate în cadrul unei cauze penale distincte (nr. 2023970322), rezultatele cărora au fost transferate în prezenta procedură contravențională în temeiul unor încheieri judecătorești din 01.04. 2025. Cu toate acestea, rezultatele respective nu au fost prezentate și nici supuse unei verificări efective și nu au fost însoțite de procese-verbale clare, stenograme sau alte elemente care să certifice autenticitatea și relevanța lor în prezenta cauză.

În lipsa unor probe suficiente, legale și concludente, temeinicia procesului-verbal nu poate fi susținută fără a încălca principiul prezumției de nevinovăție. Conform prevederilor art. 375 din Codul contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea

învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

Astfel, noțiunea de vinovăție trebuie analizată exclusiv prin prisma principiului prezumției de nevinovăție, în condițiile în care dreptul contravențional, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene pentru Drepturile Omului, se încadrează în sfera noțiunii de „acuzație în materie penală” și beneficiază, prin urmare, de aceleași garanții fundamentale.

În concluzie, în cazul dedus judecății, Mazur Raisa, nu era obligată să-și probeze nevinovăția. Dimpotrivă, sarcina probei revenea agentului constatator, care, însă, nu a administrat suficiente dovezi legale și convingătoare pentru a susține învinuirea. Simpla întocmire a unui proces-verbal contravențional nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane în lipsa unui probatoriu adecvat.

În ordinea respectivă, instanţa ține cont de dispoziţiile art. 461 alin. (1) Cod contravenţional potrivit cărora ”în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.”

Conform art. 441 lit. a) din Codul contravențional, ”procesul contravențional trebuie încetat atunci când nu există fapta contravențională.”

În baza celor expuse mai sus, în conformitate cu prevederile art. 441, art. 443, art. 445, art. 448, art. 460 - 462 Cod contravențional, instanţa de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se admite contestația depusă de către petiționara **Mazur Raisa,** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 3499168 din 11.04.2025, emise în baza art.47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Se anulează decizia de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 499168 din 11.04.2025 și se încetează procesul contravențional în privința petiționarei Mazur Raisa, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul judecătoriei Chişinău, (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Angela VASILENCO**